

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_02_ANDERSENOVY_POHADKY		
Název materiálu:	Andersenovy pohádky		
Předmět:	Český jazyk	Ročník:	6.
Časová dotace:	2 x 45 min	Datum ověření:	6. 10. 2011
Jméno autora:	Mgr. Kristýna Rýcová		
Klíčová slova:	H. Ch. Andersen, Látačí jehla, klasická pohádka, moderní pohádka B. Němcová čtení s porozuměním znaky pohádek		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Rozpozná základní rysy individuálního stylu autora Doloží znaky pohádky Reprodukuje text Napiše vypravování, v němž použije vhodné jazykové prostředky		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení – vyhledává, třídí a porovnává informace Komunikační – formuluje a vyjadřuje své myšlenky, verbalizuje své pocity a prožívání příběhu		
Anotace, metodický list:	Příprava na vyučovací hodinu rozvíjející čtenářskou gramotnost s využitím schématu E-U-R.		
Použité zdroje:	Http://www.pohadkynawebu.cz/lataci-jehla-0 [online]. 2010 [cit. 2011-10-05]. Pohadky na webu. Dostupné z WWW: < http://www.pohadkynawebu.cz/lataci-jehla-0 >		

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Popis hodiny

Evokace

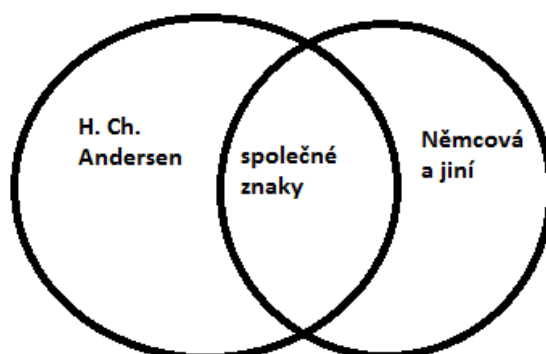
- „Kdybych byl(a) věcí, byl(a) bych _____, protože _____“. Každý žák samostatně doplní tuto větu podle svých vlastností. (Např. Kdybych byl věcí, byl bych míčem, protože jsem často „nafouklý“, našťvaný.), sdílení ve čtveřicích, 3 dobrovolníci před třídou. Ostatní hodnotí, zda je informace o spolužákovi pravdivá.
- „Dnes si o jedné věci přečteme pohádku, kterou napsal H. Ch. Andersen“
- Osobnost H.Ch.Andersena – úvodní otázky: Znáte toto jméno nebo jeho pohádky? Co o něm víte?

Uvědomění významu

- Pohádka Látačí jehla (viz příloha č. 1) – samostatná četba, následná reprodukce a zodpovězení otázek: Kdo je hlavní postavou? Na jakou vlastnost pohádka poukazuje? Vyhledejte postavy, se kterými se hlavní postava setkala., ...

Reflexe

- Práce ve dvojicích - vyhledejte v textu typické znaky pohádky a následně je porovnejte s pohádkami, s nimiž jsme se setkali v minulých hodinách (např. B. Němcová: Chytrá horákyňě) –V čem se liší? Co mají společného? své poznatky zaznamenejte do následujícího grafu (Vennův diagram)

- Snos poznatků na tabuli, doplnění
- Práce ve dvojicích – tvorba pohádky, v níž hlavní postavou bude věc (lednička, stůl, kartáček na zuby, apod.)

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příloha č. 1

Hans Christian Andersen: Látačí jehla

Byla jednou jedna látačí jehla, tak jemná a tenká, že si namlouvala, že je jehlou na šití.

"Koukejte dávat pozor, co držíte!" říkala látačí jehla prstům, které ji uchopily.

"Ne abyste mě upustily! Jestli spadnu na zem, jsem schopná nebyt už k nalezení, taková jsem jemná!"

"To nebude tak hrozné," řekly prsty a pevně ji stiskly v pase.

"Podívejte, mám doprovod!" chlubila se látačí jehla a táhla za sebou dlouhou nit. Uzlík však na ní neměla, a tak aspoň neměla co rozuzlovat.

Prsty zamířily jehlou rovnou do kuchařčina pantofle, na němž praskl svršek a bylo třeba jej sešít.

"Taková přízemní práce," žehrala látačí jehla. "Pantoflem já přece neprojdou, zlomím se, zlomím!" A zlomila se. "Neříkala jsem to?" řekla látačí jehla. "Jsem moc jemná a tenká!"

Teď už není k ničemu, říkaly si prsty, ale přesto ji musely ještě držet: kuchařka kápala na jehlu pečetní vosk a zapíchla si ji do šátku uvázaného přes prsa.

"Hledte, teď je ze mě náprsní jehlice!" řekla látačí jehla. "Já věděla, že přijdu ke cti, kdo něčím je, vždycky to někam dotáhne," a zasmála se, ovšem jen v duchu, navenek nikdy není na takové látačí jehle vidět, jestli se směje. A teď pyšně seděla, jako by se vezla v kočáře, a rozhlížela se na všechny strany.

"Dovolíte mi tu čest, zeptat se vás, jste-li ze zlata?" zeptala se špendlíku, který byl v šátku jejím sousedem.

"Vypadáte moc hezky a máte svou hlavu, jenže maličkou! Koukejte, aby vám vyrostla, protože ne každý má svůj konec zpečetěn!"

A látačí jehla se hrdě vypjala, až z šátku vypadla a octla se ve škopku na nádobí, který kuchařka právě vylévala.

"Teď se vydáme na cestu," řekla látačí jehla, "jen abych se neztratila!" Ale neztratila se.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

"Jsem pro tenhle svět moc jemná!" pravila, když trčela na dně odpadní stružky. "Aspoň mě však hřeje vědomí vlastní ceny!"

A látačí jehla se držela zpříma a neztrácela náladu.

Ve stružce plavalo všechno možné, dřívka, stébla, kusy novin.

"Koukejte, jak plavou!" říkala látačí jehla. "A nemají přitom ani potuchy, co za nimi vězí! Ale vezím tu já, trčím tady a nemám do čeho píchnout. Podívejte to dřívko, nemyslí na světě na nic než na taková dřeva, jako je samo. A tamhle plave stéblo, koukejte, jak se nese, jak se kroutí! Jen na sebe tolik nemysli, mohlo by sis udělat bouli o dláždění! A tamhle nechal někdo plavat noviny, dávno se neví, co v nich je, a ony se přece tak šíří! - Nu ale já jsem zticha a trpělivě čekám. Víím, co jsem, a tím se taky stanu!"

Jednoho dne si látačí jehla všimla, že hned vedle ní se něco překrásně blýská. Myslela, že je to diamant, ale byl to jen střep láhve. A když se tak blýskal, oslovila ho a představila se jako náprsní jehlice!

"Vy jistě rácte být diamant?"

"Ano, tak něco!" A tak se jeden o druhém mysleli, že jsou velice vzácní, a vykládali si, jak je ten svět namyšlený.

"Já vám bydlela v krabičce u jedné slečny," povídala látačí jehla, "a ta slečna byla kuchařka. Na každé ruce měla pět prstů, ale něco tak nadutého jako těch pět prstů jsem v životě nepoznala. Přitom je měla jen proto, aby mě držely, braly mě z krabičky a zas mě do ní dávaly!"

"A jestlipak se leskly?"

"Jestli se leskly? Co vás vede - vytahovaly se! Bylo jich pět bratrů, všichni rození jako prsty, drželi se zpříma jeden vedle druhého, ačkoliv byli nestejně velcí. Krajiní Palec Paličák byl krátký a tlustý, vybočoval z řady a v zádech měl jen jeden zlom, takže pokaždé uměl udělat jen jedno pukrle, ale říkával, že kdyby ho někdo člověku usekl, nevzali by toho dotyčného na vojnu.

Mlsáček si rád smlsnul na sladkém i kyselém, ukazoval na slunce i měsíc a při psaní tlačil na pero.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Prostředník Majáček koukal ostatním přes hlavu, Blýskáček nosil kolem břicha zlatou obroučku a malý Brnkáček nedělal nic a byl na to hrdý. Jak vám povídám, strašně se vytahovali, nic jiného se o nich nedá říct, a tak jsem se pak radši dala pustit k vodě!"

"A teď tu spolu vezíme a blýskáme se," řekl střep. Vtom však se do odpadní stružky přihnulo víc vody, rozlila se přes okraj a strhla skleněný střep s sebou.

"Povýšil," poznamenala látací jehla. "Já zůstanu tady, jsem příliš jemná, ale je to moje hrdost a ta zasluhuje úcty!" a vypínala se ze dna stružky dál a její myšlenky mířily vysoko.

"Skoro bych řekla, že jsem se narodila ze slunečního paprsku, tak jsem jemná! Vždycky mi přece připadá, že mě pod vodou hledá samo slunce. Ach, jsem tak jemná, že mě nemůže najít ani vlastní matka. Mít tak svoje staré dobré očko, co se mi ulomilo, myslím, že bych si i zaplakala! Ačkoliv ne, plakat není jemné."

Jednoho dne se ve stružce hrabalo několik uličníků, našli tam staré hřebíky, penízky a tak podobně. Umazaní byli až po uši, ale moc dobře se přitom bavili.

"Au," vykřikl jeden z nich - píchl se o jehlu.

"Co je tohle za prevíta!"

"Já nejsem prevít, já jsem slečna," pronesla látací jehla, ale nikdo to neslyšel. Pečetní vosk se z ní už sloupal, celá zčernala, ale černá zeštíhluje, a tak si jehla myslela, že je ještě jemnější než dřív.

"Tamhle plave skořápka!" křičeli kluci a zapíchli jehlu do vaječné skořápky.

"Bílé stěny a sama černá," řekla jehla, "to jde dobře dohromady a bude mě taky líp vidět! Jen abych nedostala mořskou nemoc, to by mě zlomilo!" Ale nedostala mořskou nemoc a nic ji nezlomilo.

"Proti mořské nemoci je dobré mít žaludek z ocele a nikdy nezapomínat, že našinec je trochu víc než člověk. Mě už ta mořská nemoc přešla! Holenku, čím je kdo jemnější, tím víc vydrží."

"Křap!" řekla skořápka, když přes ni přešel naložený povoz.

"Uf, to mě to tlačí!" řekla látací jehla. "Teď tu mořskou nemoc přece jen dostanu! Zlomím se, zlomím!"

Ale ačkoliv přes ni přešel naložený povoz, nezlomila se. Zůstala ležet pěkně naznak - a ať si tam tedy poleží.